

En sann besserwisser skulle ju i det här läget påpeka att "Aldrig mer" släpptes redan 1988 på deras demokassett "Desperata liv, desperata skrik" - men det voro mig fjärran! Men ja, Mögel är förjävla bra. Vi ska strax komma in lite på sekttänket, men det här (även det hämtat från GP sås) är ju också för bra för att undanhållas:

"Tilläggs bör att jag tar avstånd från Onkel Känkel och dylikt som gör det här [könspunk] på fullaste allvar."

Mohaha! För helvete, nu räcker det med citat från mitt 13-åriga jag.

Hahaha. Vi ska trots allt fortsätta lite på samma spår och avhandla det ständigt lika aktuella ämnet "höga ideal - när det inte kostar något att ha dem". Så här kommer en triptyk i hög pojkrumsmoral - skrivmaskin vs dator, 5 kr vs 10 kr och huruvida det är sellout att intervjua mainstream-band. Om vi börjar med fanzinepriset på 90-talet, var det profit att ta 10 kr per nummer istället för 5 kr?

Ja, det var ju typ det. Jag gjorde det en gång, höjde priset från 5 till 10. Till nästa nummer bytte jag tillbaka. Men - jag tror det mest var hjärnspöken och samvete snarare än påtryckningar. Och sen berodde det ju på hur tjockt zinet var. Ingen tyckte väl att 10 spänn för Banka Bäver var profit ändå?

Det som egentligen spelade roll - om än av mikroskopisk art - var väl omkostnaderna. Jag kopierade upp för en symbolisk summa på min morsas jobb, så Trall-Metall borde kanske ha kostat en femma ur den aspekten. Sett till textmängden kanske en tjuga varit mer rimligt, haha. Nästa. Var det mer "true" att skriva på skrivmaskin jämfört med dator?

Både och. Det gav den klassiska estetiska DIY-känslan helt enkelt. Men det var ingen absolut sanning. Banka Bäver gjordes ju på dator - och var snygg!

Och slutligen då, var det sellout av den fantastiske mannen Mikael Kvillert att intervjua Offspring i Slambang?

Haha - nä, det har jag aldrig hört någon tycka. Framfördes det sådana åsikter till redaktör'n? Jag kan i och för sig tänka mig det. Det var mycket pekpinna, regler, motsättningar och konstigheter i sekten.

Nä, inte specifikt till Kvillan, men det florerade ju en del diskussioner kring ifall mainstreamband hörde hemma i undergroundblaskor. Hur ser du på läget idag - är punken eller fanzinescenen fortfarande en sekt?

Nä, så upplever jag det inte alls. Det är mycket skönare och bättre stämning nu. Det enda kvarlevande renläriga är väl (i vissa kretsar) den här klassiska och tröttsamma motsättningen käng vs trall där jag alltid suttit ihopklämd som i ett jävla skruvstäd.

Ja, i GP sås-numren var det oftast lovord om trallpunk från herrns sida. Så när och varför började din aversion mot trallpunken?

Jag har ingen sån. Om du bara visste vilka kopiösa mängder skit jag fått genom åren i käng-kretsar för att jag alltid envist hävdade att det inte finns nåt likhetstecken mellan trallpunk och dåligt. Jag har till och med fått en skinnpaj bokstavligen nerpissad för att det stod både hc-band och trallband klottrat på den. Sen tycker jag inte att det görs så mycket bra trallpunk just nu, men det är en annan femma. Det är en smaksak mer i relation till det rådande trallsoundsidealet. Och en viss förvirring över vad som räknas som trallpunk 2024.

Vem var det som urinerade på din jacka?

Två kängpunkare. En av dom är väl lite av en profil i dagens scen men vi stannar där, haha.

Vafalls? Ge läsarna namnet!

Haha, nä, det är preskriberat nu.

Du har kallat dagens trallpunk för "snabb gråt-musik med power metal-produktion". Förutom att man älskar spetsiga uttalanden, så får du gärna utveckla det ytterligare...

